

етапів, визначних Законом України "Про здійснення державних закупівель" [4]. Такий процес є складним, тривалим, громіздким та потребує значних кадрових, організаційних витрат і заходів.

Процес забезпечення цивільної авіації матеріально-технічними ресурсами, зокрема, конкурентоспроможними та сучасними повітряними суднами, що складають основу авіаційної галузі, зважаючи на значні фінансові витрати, здійснюється за різними схемами. Відтак фактично єдиним ефективним шляхом вирішення завдання збільшення виробничої потужності авіакомпаній і оновлення парків повітряних суден, що здійснюється не за державні кошти, є лізинг [5]. Такий вид закупівлі також є тривалою та характеризується високим рівнем ризику.

Таким чином ефективному та економічно оправданому матеріально-технічному забезпеченню авіаційного комплексу конкурентоспроможними ресурсами, що здійснюється за державні кошти, сприятиме значне спрощення проведення процедур закупівель за державні кошти, а також приватизація частини підприємств державного авіаційного комплексу з метою підвищення прибутковості та інвестиційно-інноваційної активності підприємств [6]. Звичайно ж, роздержавлення підприємств має і свої негативні наслідки, які слід враховувати, прогнозувати та направляти всі можливі зусилля на їх зменшення.

Також розвитку міжнародної співпраці у галузі авіації сприятиме підписання Україною Конвенції про міжнародне визнання прав на повітряні судна від 19 червня 1948 року [7], основна мета якої залучення фінансових інвестицій на закупівлю повітряних суден при дотриманні інтересів зацікавлених осіб поза залежністю від того, де дане судно експлуатується.

Таким чином, під впливом глобалізаційних напрямів у світовій економіці, лібералізації міжнародних повітряних перевезень, постійних динамічних процесів у технологічному розвитку повітряного транспорту матеріально-технічне забезпечення авіаційної галузі все більше набуває характеристик одного з основних засобів забезпечення руху інвестицій, розширення масштабів торгівлі, ефективного поширення товарів та послуг. Зважаючи на динамічний розвиток міжнародних повітряних перевезень, засоби та способи регулювання процесами матеріально-технічного забезпечення авіаційної галузі потребують перегляду та вдосконалення з метою поступової адаптації та лібералізації авіаційної галузі до нових світових умов.

Література:

1. Міжнародне право: Навч. посібник За ред. М. В. Буроменського – К. : Юрінком Інтер, 2006. – 336 с.
2. Григорак М.Ю. Глобальна логістика і перспективи розвитку повітряного транспорту/Ю. Григорак, О.Й. Косарев // Проблеми підвищення ефективності інфраструктури: Зб. наук. праць. – Вип.10. – 2008.
3. Про серйозні недоліки в роботі та невідкладні заходи щодо поліпшення діяльності цивільної авіації: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1996 року № 1587 [Електронний ресурс]. – База даних "Законодавство України". Офіційна Інтернет-сторінка Верховної Ради України. – Режим доступу до Інтернет-сторінки: <http://zakon.rada.gov>.
4. Про здійснення державних закупівель. Закон України// Урядовий кур'єр, 2010, 07, 07.07.2010 № 122.
5. Котенко Т. Лізинг повітряних суден в Україні / Т. Котенко // Ринок цінних паперів України. – 2009. – № 9-10. – С. 53-59.
6. Новикова М.В., Решетило О.С. Перспективи та пріоритети економічного розвитку авіаційної галузі України у контексті глобального конкурентного середовища // Матеріали III Міжн. наук.-практ. конференції "Проблеми економіки та управління на залізничному транспорті". – К., 2008. – С. 396-399.
7. Макаренко Л.Г., Лотоцький В.А. Перспективи розвитку співпраці з міжнародними організаціями в авіаційній галузі // Проблеми системного підходу в економіці. Електронне наукове фахове видання. – 2011- № 3. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до Інтернет-сторінки: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/pspe/2011_3/Makarenko_311.htm.

УДК 001.85:347.8(043.2)

Гаврилюк М.В.,
студентка,

Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м.Київ
Науковий керівник : Череватюк В.Б. к.і.н., доцент

НАУКОВА ДУМКА ПРО ПОВІТРЯНЕ ТА КОСМІЧНЕ ПРАВО В УКРАЇНІ

Цілком безперечним є факт, що дослідження і використання космічного простору стало визначним досягненням минулого століття, яке ознаменувало перехід практичної діяльності людства на якісно но-

вий рівень. На сьогоднішній день діяльність у сферах повітряного та космічного права є важливим фактором сталого розвитку суспільства, показником рівня наукового потенціалу держави, ефективним інструментом забезпечення її інтересів у галузі науки, оборони, природокористування, телекомунікацій тощо.

В сучасних умовах інтеграції України в світові структури, одним із пріоритетних напрямів є процес інтеграції національної економіки до світового ринку, особливо це стосується високотехнологічних галузей економіки, в першу чергу авіаційної та космічної. Останнє неможливо без суттєвого розширення міжнародної співпраці, у тому числі, активної участі нашої держави в реалізації загальноєвропейських програм і проєктів, а також подальшої гармонізації законодавства України та нових наукових досягнень у повітряному та космічному праві.

У зв'язку з цим, проблеми повітряного та космічного права України повинні розглядатись в контексті динаміки розвитку суспільних відносин в сфері цивільної авіації та використання космічного простору [2, с.48]. Своєрідність сучасного періоду ринку цивільної авіації України, її реформування, з метою підвищення безпеки, надійності, ефективності, конкурентоспроможності потребує вдумливого наукового осмислення та усебічного розгляду питань пов'язаних із правовими аспектами існування та діяльності цієї галузі, зокрема й питань стосовно процесу її розвитку та формування.

Останні ґрунтовані дослідження у сфері повітряного права проводилися лише за часів СРСР. Серед фундаментальних праць цього періоду слід визначити роботи І. Перетягського, І. Лопаногова, В. Лахтіна, В. Зарзара, Є. Кельмана, Ю. Малєєва [1, с. 20]. Сьогодні мають місце лише одиничні публікації, в яких науковці розкривають окремі питання повітряного права, серед них можна назвати В. Костицького, А. Козловського, Є.Шереметьєву, О. Шереметьєву. Історико-правові аспекти становлення повітряного права України, відображені у праці З.І. Боярської, А.А. Козловського "Розвиток концепції повітряного права України: історія і сучасність".

Слід зазначити, що переговорний процес щодо укладання угод України з іншими державами про спільний авіаційний простір, які будуть сприяти поглибленню відносин з іншими державами у сфері авіації, економіки, повітряних шляхів, викладено у монографії Блудової Т.В. "Транзитний потенціал України: формування та розвиток". Зокрема у праці зазначено, що з політичної точки зору підписання Угоди про спільний авіаційний простір спиятиме поглибленню відносин з Євросоюзом у авіаційному секторі економіки на засадах, коли Україна отримує

права і обов'язки держави-члена ЄС у сфері цивільної авіації. Це теоретично спростить процедури для українських авіакомпаній та стимулюватиме попит на повітряні перевезення, покращить інвестиційний клімат України [3, с.150].

Проблеми космічного права досліджуються ретельніше, зокрема такий вчений як Андрушко І.П. у своїй праці "Шляхи формування національного космічного права України" визначає методи дослідження космічного права. Він доводить, що космічне право розробляє власні, особливі методи дослідження космічно-правових явищ, і в той же час, активно використовує загальні методи, вироблені суспільними і природничими науками. На думку Андрушко І.П., методи космічного права являють собою певну сукупність прийомів, способів, підходів, що використовуються для пізнання предмету й одержання наукових результатів. Так в системі космічного права він виділяє наступні наукові методи- формально-юридичний, порівняльний, системно-структурний, конкретно-соціологічний, правове моделювання, статистичний і математичний. У підручнику "Космічне право України: проблеми становлення та розвитку" І.Андрушко піднімає важливі проблеми космічного права та пропонує шляхи їх вирішення [3, с.34].

Крім того, у праці Андрушка І.П та Беглого О.В "Космічне право України" визначено загальні тенденції розвитку космічного права, подано основні поняття космічної галузі України, розглядаються питання пов'язані з космічним правом в цілому.

Таким чином, можна зробити висновок, що помітний вклад у розвиток повітряного і космічного права України роблять науковці ЮІ НАУ. Важливу роль у цьому відіграють також і наукові заходи, а саме конференції, круглі столи, науково-практичні семінари, тематика на яких пов'язана з космічним та повітряним правом. Активну участь у цих заходах приймають студенти, що в подальшому буде сприяти розвитку наукових досліджень в цій галузі.

Література:

1. Космічне право України: Збірник нац. і міжнар. правових актів / І. П. Андрушко, О.В. Беглий.– К., Юрінком Інтер, 2010.– 352 с.
2. Дараганова Н.В. Історико-правовий аналіз розвитку та формування галузі цивільної авіації України / Н.В. Дараганова // Право України.– 2011.– №8.– С. 318-332.
3. Андрушко І.П. Шляхи формування національного космічного права / І.П. Андрушко // Вісник Луганського інституту внутрішніх справ МВС України.– Луганськ, 2010.– С. 34 – 43.